

Paikka kauan kaipaamamme,
lempemme salainen lehto,
meidät arjesta erotti
lyhyeksi tuokioksi.

Pilvet harsoksi hajosi,
hymyili kesäinen luonto,
aalto rantoja hyväili,
tuuli lauloi leppeästi,
leimusi sydänten liekki.

Olin silloin onnellinen,
huolet huomisen unohdin.
Sinä kuiskit haaveistasi,
pilvilinnaasi rakensit.

Päivä illaksi pimeni,
tummeni tylästi taivas,
herätti unelmistamme,
haavelinnamme hajotti.

Pois on meidän lähdeittä,
toisemme hyvästeltävä,
puettava naamionne
näytelmään elämän arjen.

Eroamme hiljaisina
päivää mennyttä punoen,
ajatus jo huomiossa.
Pikkulinnut vaikenivat,
tuuli nostaa lakkapäitä,
aalto hietikon kiviä,
hiipuu hiillos nuotiossa.

Ei sammu sydänten liekki,
roihi rinnassa vähene.